

Visibilium omnium et invisibilium

De studielijst heb ik uitgeprint naast me liggen en uit de boxen van het oefenprogramma Midi files klinken de hoge tonen die ik moet zingen.

Voorzichtig zing ik de klanken mee van Beethoven Mis in C. De vaste, bekende Latijnse teksten komen weer terug.

Maar toch is het anders. Sommige woorden werken meer dan anders op me in.

Invisibilium, dat woord blijft hangen.

Zijn we nu niet allemaal getroffen door iets onzichtbaars maar zo krachtig dat het ons allen beveelt zoveel mogelijk letterlijk pas op de plaats te maken?

We zien het niet maar het is er wel. Zodanig dat het mensen ernstig ziek maakt en zelfs laat sterven.

Wat zichtbaar is, is de stille straat, als ik naar buiten kijk. De beelden op de televisie en in de media. Je kunt er niet meer omheen of je ogen er voor sluiten.

Visibilium, dat is het zeker. En ook voelbaar.

Niet meer de mensen om je heen zoals gewoonlijk een voelbare knuffel geven, een omhelzing, een hand.

Het raakt ons allemaal. Het onzichtbare maakt krachten in ons los die weer zichtbaar worden. Mooie initiatieven verschijnen her en der in ons land. Zichtbare mooie gebaren.

Harde werkers in bijvoorbeeld de zorg, eerst onzichtbaar maar nu in de schijnwerpers gezet.

Net als vele andere beroepen die nu met meer aandacht gezien worden.

De ernstig zieke mensen, ouderen, gehandicapten mogen we nu letterlijk niet zien.

Ik leer mijn moeder van 84 jaar nu videobellen via de mobile telefoon. Zodat ik haar kan zien. Voorlopig kom ik niet bij haar op bezoek.

Mijn schoonmoeder woont in een tehuis. Haar kunnen we niet zien, alleen even vragen aan het personeel hoe het met haar is. Niet te lang want ze hebben het druk.

Onze dochter, woont in een instelling. Zij heeft deze week gehoord dat we niet op bezoek mogen komen. Geen dagbesteding, minder personeel. Boodschappen worden nu gedaan om zo weinig mogelijk risico te nemen.

Ze was eerst boos, ze begrijpt het niet. Je ziet het toch niet, zegt ze, wat is er dan toch allemaal, vraagt ze zich af. Een dag later laat ze een legpuzzel zien via de app. Ze vindt zelf een oplossing om zich te vermaken.

De positieve krachten die in ons allemaal zitten, worden ook weer zichtbaar.

Credo, daar geloof ik in. En nu verder zingen, straks een kop koffie.